WWF Suomi
Lintulahdenkatu 10
00500 HELSINKI

Puh (09) 7740 100
wwf.fi
panda.org

Ympäristövaliokunta
Maa- ja metsätalousvaliokunta
Valtiovarainvaliokuntakunta – asunto- ja ympäristöjaosto
Valtiovarainvaliokunta -maatalousjaosto

29.9.2026

Viite: HE 175/2026 vp

Asia: WWF:n kirjallinen lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle valtion talousarvioksi vuodelle 2027 erityisesti liittyen Maa- ja metsätalousministeriön ja Ympäristöministeriön hallinnonaloihin

WWF kiittää mahdollisuudesta lausua tässä asiassa ja toteaa lausuntonaan seuraavaa.

WWF:n pyynnöt kootusti:

Luonnonsuojelun rahoituksen pysyvä taso pitäisi olla vähintään 300 miljoonaa euroa vuodessa.

Pyydämme, että valiokunta lausunnossaan kehottaa valtioneuvostoa käynnistämään hankkeen ympäristöverotuksen uudistamiseksi.

Alla olevan laskelman mukaisesti voisi kertyä valtion kassaan lähes miljardi euroa:

- **Maankäytön muutosmaksut +30 milj./vuosi**
- **Teollisen puunpolton verotus +200 milj./vuosi**
- **Kansainvälisten metsäsijoittajien verovapauden poisto +100 milj./vuosi**
- **Fossiilisten polttoaineiden veron tarkistus +350 milj./vuosi**
- **Työkoneiden polttoaineen alennetun verokannan puolitus +200 milj./vuosi**

Hiilienielujen kannalta tärkeä toimenpide olisi palauttaa metsälakiin puiden ikää ja/ tai järeyttä koskevat vähimmäisvaatimukset päätehakkuille.

Valiokunnan pitää lausunnossaan edellyttää, että metsiin liittyvät ennallistamistavoitteet tuodaan julkisuuteen ja yleisölle varataan mahdollisuus lausua niistä.

Pyydämme, että valiokunta lausunnossaan huomauttaa, ettei talousarvioesityksessä esitetä, kuinka Suomi täyttää Pariisin ilmastosopimuksen mukaiset kansainväliseen ilmastorahoitukseen liittyvät velvoitteensa. Talousarviosta ei myöskään käy ilmi, miten Suomi osaltaan toteuttaa YK:n luontosopimuksen Kunming–Montrealin biodiversiteettikehyksen mukaista kehittyville maille suunnattavan tuen lisäämistä. Suomen tulee merkittävästi vahvistaa erityisesti kansainvälistä biodiversiteettirahoitustaan ja esittää uskottava suunnitelma kansainvälisten ilmasto- ja luontorahoitus-sitoumustensa täyttämiseksi.

Pyydämme että valiokunta lausunnossaan edellyttää valtioneuvostolta kattavaa analyysia siitä, miten ympäristölle haitalliset yritystuet voidaan ajaa alas hallitusti ja kestävästi.

On tärkeää, että valiokunta esittää lausunnossaan yksityishenkilöiden lahjoitusten verovähennysoikeuden laajentamista koskemaan myös ympäristö- ja luonnonsuojelujärjestöjä.

Toivomme että seuraavalla hallituskaudella talousarvion laatimisessa siirrytään todelliseen kestävän kehityksen budjetointiin. Näemme valtiovarainministeriöllä merkittävän roolin Suomen talouden riskien hallinnassa ja resilienssin vahvistamisessa, joita ilmastonmuutos ja luontokato uhkaavat.

Valitettavasti hallituksen viimeisinkään talousarvioehdotus ei toteuta hallitusohjelman kirjausta Suomesta luontopositiivisuudestaan tunnettuna maana. Arvokkaan luontomme suojelu ja ennallistaminen tukevat Suomen resilienssiä, huoltovarmuutta ja kestävää taloutta sekä luovat paikallisesti työtä. Suojelu ja ennallistaminen vaativat kuitenkin riittävän rahoituksen, jota budjettiesityksestä ei nyt löydy.

Luontomme tarvitsee ennallistamista, eli luonnon tilan parantamista. Tähän velvoittaa myös EU:n ennallistamisasetus. Ennallistaminen tuo ilmasto-, talous- ja terveyshyötyjä ja maksaa itsensä moninkertaisesti takaisin hillitessään kalliimmaksi tulevia haittoja, kuten kuivuutta, metsätuhoja ja maastopaloja. Monimuotoinen luonto ja toimivat ekosysteemit hillitsevät ilmastonmuutokseen sopeutumisen kustannuksia ja turvaavat pohjan monille elinkeinolle.

Budjettiesityksessä ei ole varattu riittäviä resursseja edes METSO-ja Helmi -ohjelmille eikä puhtaita vesiä turvaaville vesienhoidon toimenpiteille. Suomi ei myöskään täytä kansainvälisen ilmasto- ja biodiversiteettirahoituksen velvoitteitaan. Kehitysyhteistyövarojen leikkaaminen syö Suomen uskottavuutta kansainvälisenä toimijana ja on omiaan vetämään mattoa Suomen YK:n turvallisuusneuvostokampanjalta.

Suomen talous on riippuvainen kansainvälisistä arvoketjuista, joiden toiminta puolestaan edellyttää vettä, viljelykelpoista maaperää, vakaita sääoloja ja toimivia ekosysteemejä. Ilmasto- ja luontoriskit voivat välittyä Suomeen raaka-aineiden ja elintarvikkeiden saatavuushäiriöinä, tuotantokustannusten kasvuna ja hintavaihteluna. Kehitysyhteistyöllä voidaan vahvistaa kumppanimaiden vesiturvaa, kestävää ruoantuotantoa ja ympäristöhallintoa ja siten vähentää toimitusketjujen systeemisiä riskejä, joihin yksittäiset yritykset eivät pysty vastaamaan yksin.

Ilmasto- ja biodiversiteettirahoitus sekä kehitysyhteistyö ovat kansainvälisten velvoitteiden täyttämisen lisäksi ennakoivia investointeja Suomen turvallisuuteen, talouden resilienssiin ja kansainväliseen vaikutusvaltaan. Suomen hyvinvointi on riippuvainen toimintakykyisistä luonnonjärjestelmistä ja vakaista yhteiskunnista niin kotimaassa kuin kansainvälisten tuotanto- ja hankintaketjujen kautta. Siksi kansallisen toimeenpanon ja kansainvälisen rahoituksen tulee muodostaa johdonmukainen kokonaisuus, joka ehkäisee kriisejä, vahvistaa ruoka- ja vesiturvaa sekä huoltovarmuutta, vähentää tulevia kustannuksia ja tukee sääntöpohjaisen kansainvälisen järjestelmän toimintakykyä. Yksityistä rahoitusta tarvitaan julkisen rahoituksen rinnalle, mutta

avustusmuotoinen rahoitus on edelleen välttämätöntä silloin, kun hyödyt ovat yhteisiä, pitkäaikaisia tai vaikeasti kaupallistettavia.

Luonnonsuojelun rahoitus

Luonnonsuojelun rahoituksen pysyvä taso pitäisi olla vähintään 300 miljoonaa euroa vuodessa. Budjettiedotuksen mukaan: ”Luonnon monimuotoisuus- sekä vesien- ja ympäristönsuojelu -kokonaisuuden määrärahatason arvioidaan nousevan hieman edellisvuodesta ollen n. 138 milj. euroa. Kasvua selittää mm. metsien monimuotoisuuden toimintaohjelmaan (METSO) tehdyt lisäykset.”

Myös ympäristöhallinnon ja Suomen ympäristökeskuksen resurssit pitää turvata.

Luontoon tulee panostaa nyt, sillä luonnonsuojelusta ja ennallistamisesta säästäminen tai toimien lykkääminen kasvattavat tulevaisuuden kustannuksia. Vapaaehtoisten ohjelmien rahoittamisen lisäksi kansalliseen ennallistamissuunnitelmaan on liitettävä uskottavat ja pysyvät rahoitusmekanismit, joiden varassa systemaattinen työ voi toteutua.

Budjettiehdotus sisältää pienen lisäyksen vapaaehtoisten ohjelmien rahoitukseen. Lisäys on tervetullut, mutta taso ei kuitenkaan ole lähelläkään riittävä. Sekä Suomen seitsemäs maaraportti YK:lle kansainvälisen biodiversiteettisopimuksen toimeenpanosta (https://ym.fi/-/suomen-maaraportti-luonnon-monimuotoisuudesta-suunta-on-oikea-mutta-tahtia-kiristettava-luontotavoitteiden-saavuttamiseksi) että lausunnolla ollut luonnos kansalliseksi ennallistamissuunnitelmaksi nojautuvat luonnon tilan parantamisessa vahvasti vapaaehtoisiin ohjelmiin. Ohjelmat eivät nykyrahoituksella voi vastata niihin asetettuihin odotuksiin.

Luontokadon pysäyttämiseksi ja suotuisan tila turvaamiseksi vuoteen 2030 mennessä on erittäin tärkeä lisätä Helmi-elinympäristöohjelman, METSO-ohjelman, Nousu-ohjelman ja maaseudun kehittämisen (ympäristökorvaukset) rahoituksen tasoa, osoittaa resurssit vesien- ja merenhoito-suunnitelmien täysimääräiseen toimeenpanoon sekä hallitusohjelman mukaisesti perustaa vapaaehtoinen suojelun ohjelma myös meriluonnolle, lisätä Ahti-ohjelman rahoitusta kattavasti koko Suomeen ja toteuttaa EU:n biodiversiteettistrategian sitoumukset sekä ennallistamisasetuksen tavoitteet ja velvoitteet.

Ennallistamisasetus asettaa jäsenvaltioille useita välitavoitteita jo vuodelle 2030 eikä ennallista-mistoimenpiteitä voida aloittaa vasta ennallistamissuunnitelman valmistumisen jälkeen. Toimia on toteutettava rinnakkain suunnitelman hyväksymiseen liittyvän EU-prosessin kanssa. Tämä edellyttää, että myös vuoden 2027 talousarvioon varataan riittävät resurssit. Mm. yllä luetelluilla ohjelmilla toimeenpannaan ennallistamisasetuksen tavoitteita.

Vesien hyvän ekologisen tilan saavuttaminen vesipuitedirektiivin tavoitteen mukaisesti vuoteen 2027 mennessä sekä meriympäristön hyvän tilan saavuttaminen meristrategiadirektiivin mukai-sesti edellyttää resurssien osoittamista vesien- ja merenhoitosuunnitelmien täysi-määräiseen toimeenpanoon sekä Ahti-ohjelman rahoituksen lisäämistä kattavasti koko Suomeen**.**

Aiheuttaja maksaa -periaatteen toteuttaminen ympäristöhaittoja verottamalla ja haitallisia tukia leikkaamalla mahdollistaisi nyt esitettyä merkittävämmät lisäpanostukset luonnon suojeluun ja

ennallistamiseen. Käytännössä rahoitusta voitaisiin kerätä esimerkiksi maankäytön muutosmaksuilla, teollisen puunpolton ja fossiilisten polttoaineiden veronkiristyksillä, kansainvälisten metsäsijoittajien verovapauden poistolla ja työkoneiden polttoaineen alennetun verokannan puolituksella. Näistä voisi alla olevan laskelman mukaisesti kertyä valtion kassaan lähes miljardi euroa:

- **Maankäytön muutosmaksut +30 milj./vuosi**
- **Teollisen puunpolton verotus +200 milj./vuosi**
- **Kansainvälisten metsäsijoittajien verovapauden poisto +100 milj./vuosi**
- **Fossiilisten polttoaineiden veron tarkistus +350 milj./vuosi**
- **Työkoneiden polttoaineen alennetun verokannan puolitus +200 milj./vuosi**

Pyydämme, että valiokunta lausunnossaan kehottaa valtioneuvostoa käynnistämään hankkeen ympäristöverotuksen uudistamiseksi.

Aiheuttaja maksaa –periaatetta edistämään tarvitaan myös velvoittava ekologinen kompensaatio. Velvoittava ekologinen kompensaatio edistäisi myös luonnonarvo-markkinoiden käynnistymistä.

Ilmastotoimet

Hallituksen budjettiehdotus ei edistä ilmastolain tavoitteiden toteutumista. WWF haluaa nostaa esiin muun muassa seuraavia ongelmallisia ehdotuksia:

-liikennepolttoaineiden hiilidioksidivero alennetaan 50 milj./ vuosi. Tämä toimenpide hidastaa siirtymistä fossiilittomaan liikenteeseen.

-hallitus ei ole ryhtynyt valmistelemaan Maankäyttösektorin ilmastosuunnitelman päivitystä, vaikka vuoden 2035 ennustettu nielualijäämä suhteessa kansalliseen hiilineutraaliuuteen on yli 30 milj. tonnia CO2e/ vuosi.

Valtiontalouden kannalta erityisen huolestuttavaa on Suomen valtava metsänieluvaje suhteessa EU:n LULUCF-asetukseen. Tästä uhkaa seurata miljardien eurojen taakka valtiontaloudelle.

Hiilienielujen kannalta tärkeä toimenpide olisi palauttaa metsälakiin puiden ikää ja/ tai järeyttä koskevat vähimmäisvaatimukset päätehakkuille.

Metsät

Hakkuiden maltillistamisella ja talousmetsien luonnonhoidon kehittämisellä voitaisiin saavuttaa merkittäviä hyötyjä luonnon monimuotoisuudelle, tukea Suomen ilmastotavoitteiden toteutumista ja vähentää vesistöjen ravinnekuormitusta. Metsätalouden kannustinjärjestelmän (METKA) tuista valtaosa esitetään kohdennettavaksi taimikon ja nuoren metsän harvennuksiin, mikä ohjaa jaksolliseen metsänkasvatukseen ja lopulta luonnon, vesistöjen ja ilmaston kannalta haitallisiin uudistushaikkuisiin. Suurempi osuus tuista tulee kohdentaa luonnonhoidollisten toimien sekä vesiensuojelun tukemiseen.

Metsähallituksen tuloutustavoitetta pitää laskea. Valtion mailla sijaitsee valtaosa suojelemattomista vanhoista ja luonnontilaisista metsistä. Lisäksi erityisesti Lapin eteläpuolisessa osassa Suomea tulee metsiensuojelualueverkostoa laajentaa merkittävästi ja tässä valtionmailla on keskeinen merkitys useilla eri alueilla.

Valiokunnan pitää lausunnossaan edellyttää, että metsiin liittyvät ennallistamistavoitteet tuodaan julkisuuteen ja yleisölle varataan mahdollisuus lausua niistä. Vaikka valtaosa Suomen luonnosta on metsiä, niiden ennallistamistavoitteet on jätetty vielä kokonaan määrittelemättä. Lausunnolla olleesta kansallisen ennallistamissuunnitelman luonnoksesta oli metsät jätetty kokonaan pois. Metsissä tehtävillä ennallistamistoimilla on merkittävä vaikutus esimerkiksi yli 800 uhanalaisen metsälajin tilaan. Metsät ovat nousseet kynnyskysymykseksi ennallistamissuunnitelmassa, mutta puuntuotanto voidaan sovittaa yhteen ennallistamisen kanssa. Samalla voidaan ennaltaehkäistä ilmastonmuutoksen myötä lisääntyvistä puustotuhoista syntyviä merkittäviä taloudellisia menetyksiä.

<u>Suomen kansainvälinen rooli</u>

Kansainväliset ilmasto- ja ympäristösopimukset sekä niihin perustuvat tavoitteet, joihin Suomikin on sitoutunut, ovat keskeisiä myös globaalin rauhan, vakauden ja taloudellisen kehityksen kannalta. Niiden avulla turvataan luonnon monimuotoisuutta, ilmaston vakautta sekä elämän ja talouden perusedellytyksiä. Kehitysyhteistyövarojen avulla Suomi on aiemmin tukenut näiden tavoitteiden toimeenpanoa sekä vahvistanut haavoittuvien maiden kykyä vastata ilmastonmuutoksen ja luontokadon vaikutuksiin.

Talousarviossa on esitetty useassa kohdassa Suomen sitoutuminen sääntöpohjaiseen monenkeskiseen järjestelmään. Ympäristöministeriön hallinnonalaa koskevassa selvitysosassa on selkeästi tunnistettu kestävän kehityksen merkitys:

> ”Suomi on sitoutunut YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030:n toimeenpanon vauhdittamiseen. Suomi vaikuttaa monenväliseen kansainväliseen ilmasto- ja ympäristöyhteistyöhön aktiivisesti osana EU:ta ja korostaa tarvetta vahvistaa kansainvälisten ilmasto- ja ympäristötavoitteiden ja -toimien johdonmukaisuutta. Siirtymä hiilineutraaleihin yhteiskuntiin tulee toteuttaa tavalla, joka tukee myös luonnon monimuotoisuutta sekä vahvistaa kokonaisturvallisuutta. Suomi korostaa ilmasto- ja ympäristökysymysten yhteyksiä rauhaan ja turvallisuuteen sekä edistää näiden tuomista vahvemmin osaksi eurooppalaista ja kansainvälistä turvallisuuspolitiikkaa. Johdonmukainen ympäristö- ja ilmastopolitiikka vahvistaa myös suomalaisten yritysten toimintaedellytyksiä.”

Onkin huolestuttavaa, että Suomen kansallinen ympäristö- ja ilmastositoumusten toimeenpano etenee monilta osin liian hitaasti ja kansainvälisiin toimiin käytettävä kehitysyhteistyörahoitus vähenee edelleen. Talousarvioesityksen mukaan Globaali ulottuvuus -teeman määrärahat alenevat noin 19 miljoonalla eurolla vuoteen 2026 verrattuna.

Budjettiehdotuksessa arvioidaan valtion kohdistavan kehitysyhteistyöhön n. 0,36 % bruttokansantulosta v. 2027. Tavoitetason tulisi olla 0,7 % eli Suomi pääsee hädin tuskin puoleen tästä tavoitteesta.

Haluamme valiokunnan huomioivan, että kehitysyhteistyö sekä kansainvälinen ilmasto- ja biodiversiteettirahoitus ovat ennakoivaa riskienhallintaa. Niillä voidaan vahvistaa luonnonjärjestelmien, ruokaturvan, vesivarojen ja elinkeinojen kestävyyttä ennen kuin ilmasto- ja luontoriskit muuttuvat humanitaarisiksi, taloudellisiksi tai turvallisuuspoliittisiksi kriiseiksi. Ennaltaehkäisevä rahoitus vähentää myös Suomen ja Euroopan myöhempiä kustannuksia sekä vahvistaa talouden ja toimitusketjujen resilienssiä.

Pyydämme, että valiokunta lausunnossaan huomauttaa, ettei talousarvioesityksessä esitetä, kuinka Suomi täyttää Pariisin ilmastosopimuksen mukaiset kansainväliseen ilmastorahoitukseen liittyvät velvoitteensa. Talousarviosta ei myöskään käy ilmi, miten Suomi osaltaan toteuttaa YK:n luontosopimuksen Kunming–Montrealin biodiversiteetti-kehyksen mukaista kehittyville maille suunnattavan tuen lisäämistä. Suomen tulee merkittävästi vahvistaa erityisesti kansainvälistä biodiversiteettirahoitustaan ja esittää uskottava suunnitelma kansainvälisten ilmasto- ja luontorahoitussitoumustensa täyttämiseksi.

Pariisin ilmastosopimuksen ja YK:n luontosopimuksen toimeenpano on samalla testi sääntöpohjaisen kansainvälisen järjestelmän toimintakyvylle. Jos yhteisesti sovitut tavoitteet jäävät toteutumatta rahoituksen, osaamisen ja toimeenpanokyvyn puutteen vuoksi, seuraukset ulottuvat ympäristöpolitiikkaa laajemmalle ja heikentävät luottamusta monenväliseen yhteistyöhön. Suomen tulee siksi nähdä kansainvälinen ilmasto- ja biodiversiteettirahoitus myös investointina kansainvälisen järjestelmän toimivuuteen.

<u>Ympäristöperusoikeus ja haitalliset tuet</u>

Muistutamme jälleen kerran, että **budjettivaltaa on käytettävä perustuslain mukaisesti.**

Julkisella vallalla on perustuslaillinen velvollisuus turvata perusoikeuksien toteutuminen (PL 22 §), ja valtion talousarvio on keskeinen väline tämän velvoitteen täyttämisessä. Perusoikeussäännökset on otettava huomioon eduskunnan budjettivallan käytössä (HE 309/1999 vp. s.28). **Ympäristön säilyminen elinkelpoisena on edellytys muiden perusoikeuksien toteutumiselle (HE 309/1999 vp. s.20)**. Siksi valtion talousarvion tulee erityisesti turvata ympäristöperusoikeuden asianmukainen toteutuminen.

Ympäristöperusoikeus vaatii riittävien varojen osoittamista esimerkiksi ennallistamiseen, luonnonsuojeluun sekä ilmastonmuutoksen torjuntaan ja sopeutumiseen. **Lisäksi ympäristöperusoikeuden asianmukainen turvaaminen edellyttää ympäristölle haitallisten tukien poistamista, sillä niiden voidaan katsoa loukkaavan velvollisuutta perusoikeuksien turvaamiseen.**

Ympäristölle haitallisten tukien alasajo on erityisen selkeästi perustuslaillinen kysymys nykytilanteessa, jossa valtiontalouteen kohdistuu miljardien sopeutustarve. **Pyydämme että valiokunta lausunnossaan edellyttää valtioneuvostolta kattavaa analyysia siitä, miten ympäristölle haitalliset yritystuet voidaan ajaa alas hallitusti ja kestävästi**. Näin tulevina vuosina voidaan leikata sieltä, missä tuet hidastavat kestävyyssiirtymää tai tuottavat luontohaittoja. Tämä on välttämätöntä kestävän tulevaisuuden rakentamiseksi.

Ympäristöjärjestöt mukaan lahjoitusten verovähennysoikeuteen

Järjestöt voivat moninkertaistaa valtion avustuksien eurot luonnon tilan parantamiseksi yksityiseltä sektorilta, kuten yrityksiltä, kerättyjen lahjoitusten ansiosta. Lisäksi järjestöt pystyvät hakemaan Euroopan Unionin hankerahoituksia Suomeen, mikäli omarahoitusosuus saadaan täytettyä.

Järjestöjen vähenevän valtiontuen sekä ympäristö- ja luonnonsuojelun riittämättömän rahoituksen vuoksi on erittäin **tärkeää, että valiokunta esittää lausunnossaan yksityishenkilöiden lahjoitusten verovähennysoikeuden laajentamista koskemaan myös ympäristö- ja luonnonsuojelujärjestöjä**. Hallituksen ehdotusta, joka laajentaa lahjoitusvähennystä koskemaan vain osaa järjestöistä, ei voida pitää oikeudenmukaisena tai tasapuolisena ratkaisuna

Lopuksi

Valtioneuvosto tunnistaa johdonmukaisen ilmasto- ja ympäristöpolitiikan vaativan rakenteellisia uudistuksia ja uusia ohjauskeinoja. Talousarvioesityksen ympäristöministeriön hallinnonalan selvitysosassa todetaan:

> ”Ilmastokriisin torjuminen ja luontokadon sekä saastumisen pysäyttäminen ovat aikamme suurimpia maailmanlaajuisia haasteita. Ne edellyttävät tuotanto- ja kulutusrakenteiden merkittävää muutosta sekä luonnonvarojen säästeliästä ja tehokasta käyttöä. Materiaalien suljettu kierto, energiatehokkuus ja luonnon ekosysteemipalvelujen turvaaminen ovat ratkaisevia toimia, joilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, jätteen määrää ja luonnon monimuotoisuuteen kohdistuvia paineita niin maalla kuin vesistöissä. Jos luonnon monimuotoisuuteen kohdistuvia paineita ei voida välttää, tulee löytää keinot paineiden vähentämiseksi sekä tarvittaessa luonnon ennallistamiseksi ja aiheutettujen haittojen kompensoimiseksi. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää rakenteellisia uudistuksia, kansainvälistä ja alueellista yhteistyötä, uusia ohjauskeinoja sekä innovatiivisia kokeiluja, jotka edistävät vähähiilistä kierto- ja biotaloutta, puhtaita ratkaisuja sekä luonnonarvomarkkinoiden syntymistä. Samalla vahvistetaan suomalaisen osaamisen vientipotentiaalia.”

Valitettavasti kirjaus ei vielä realisoidu konkreettisiksi kestävää taloutta tukeviksi ohjauskeinoiksi budjettikirjassa.

Lisäksi on huomattava, että ilmastonmuutos ja luontokato eivät ole ainoastaan ympäristöongelmia vaan myös taloudellisia ja turvallisuuspoliittisia kysymyksiä. Ne vaikuttavat globaaleihin hankintaketjuihin, luonnonvaroihin, maataloustuotantoon, markkinoiden vakauteen sekä investointiympäristöihin. Näiden vaikutusten kautta globaali luontokato heijastuu myös Suomen elinkeinoelämään, vientiin, huoltovarmuuteen ja kilpailukykyyn. Kansainvälisten ilmasto- ja ympäristösopimusten toimeenpano sekä niiden rahoituksen vahvistaminen ovat siten myös Suomen pitkän aikavälin taloudellisen edun mukaisia.

Toivomme että seuraavalla hallituskaudella talousarvion laatimisessa siirrytään todelliseen kestävän kehityksen budjetointiin. Näemme valtiovarainministeriöllä merkittävän roolin Suomen talouden riskien hallinnassa ja resilienssin vahvistamisessa, joita ilmastonmuutos ja luontokato uhkaavat.

Suomella on ollut historiallinen rooli valtiovarainministereiden ilmastokoalitiossa. Nyt tämä koalitio on sisällyttämässä myös luonnonmonimuotoisuuden rahoituksen osaksi toimintaansa. Näin ollen Suomella olisi hyvät referenssit ja yhteydet edistää luontorahoitusta ja toimia edelläkävijöiden joukossa. Koska tavoitteiden toimeenpano vaatii yhteiskunnan ja viranomaisten laaja-alaista osallistumista, on valtiovarainministeriöllä keskeinen rooli.

WWF Suomi sr.



Elina Erkkilä
Suojelujohtaja

Raija-Leena Ojanen
Oikeudellinen neuvonantaja

Lisätietoja: Raija-Leena Ojanen, raija-leena.ojanen@wwf.fi , p. 0505990232